

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.095/2026/5.

A tanács tagjai:

Dr. Dzsula Marianna a tanács elnöke

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró

Dr. Pataki Árpád bíró

Dr. Stark Marianna bíró

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

A felperes:

felperes (cím)

A felperes képviselője:

Cech Ügyvédi Iroda (cím1, ügyintéző: dr. Cech András ügyvéd)

Az alperes:

Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága (1123 Budapest, Alkotás utca 50.)

Az alperes képviselője:

Balsai Ügyvédi Iroda (cím2, ügyintéző: dr. Ifj. Balsai István ügyvéd)

A per tárgya:

Közérdekű adat kiadása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.384/2025/11-II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 21.P.21.002/2025/13.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet – az elsőfokú ítéletre is kiterjedően – hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A Kúria a felperes felülvizsgálati eljárási költségét 457.200 (négy százötvenhétezer-kétszáz) forintban állapítja meg.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2025. február 10-én az alperesnél benyújtott adatigénylésében a következő adatok elektronikus másolatban történő kiadását kérte: a 8082 Gánt, 053/2-5, 053/2/A; 051/2 helyrajzi számú ingatlanok területén (KTJ: 100294322, EOVS:228667 m, EOVS: 599093 m) engedéllyel működő „Gánt II. - dolomit” bányauzem bányatevékenységére vonatkozóan 1. a jóváhagyott Műszaki Üzemi Tervet és az azt jóváhagyó határozatot; 2. amennyiben azok nem képezik a MÜT dokumentáció részét, a bányatérképeket (bányatelek térkép, bányaművelési térkép, tervtérkép, környezetvédelmi térkép); 3. a Tájrendezési Előtervet, és – ha volt – annak módosítását, 4. a jóváhagyott Tájrendezési Tervet és az azt jóváhagyó határozatot.

[2] Az alperes az adatigénylés teljesítését az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 27. § (2) bekezdés g) pontjára hivatkozással tagadta meg és kérte, hogy a felperes az iratbetekintési kérelmét az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) alapján terjessze elő.

[3] A felperes iratbetekintési kérelmét az alperes 2025. március 19-én meghozott, az SZTFH-BANYASZ/3017-2/2025. számú határozatában a „Gánt. II - dolomit” bányauzem műszaki és tájrendezési dokumentációjába történő iratbetekintési kérelmét részben – a „Gánt. II. – dolomit” védnevű bányatelek tekintetében hozott bányafelügyeleti határozatok kivételével – elutasította, a végleges határozatok tekintetében az iratbetekintést engedélyezte és a végzés közlésével egyidejűleg e határozatokat a felperes részére elektronikus másolatban megküldte.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[4] A felperes – az eljárás részbeni megszüntetését követően – a keresetében az alperest a Gánt II. Dolomit nevű üzem bányatevékenység 1. jóváhagyott Műszaki Üzemi Terv; 2. bányatérképek (bányatelek térkép, bányaművelési térképek, tervtérképek, környezetvédelmi térképek); 3. a Tájrendezési Előterv és annak valamennyi módosítása; 4. a jóváhagyott Tájrendezési Terv kiadására kérte kötelezni.

[5] A keresetét az Infotv. 26. § (1) bekezdésére, 27. § (5) bekezdésére, 31. § (2) bekezdésére alapította. Hivatkozott továbbá a bányászatról szóló 1993. évi CLVIII. törvény (Bt.) 1. § (7) bekezdésére, 5. § (1) bekezdésére, 43. § (1) bekezdésére, valamint a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (Kvt.) 1. § (1) bekezdésére, 6. § (1) bekezdésére, 10. § (1) bekezdésére, az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdése, XXI. cikk (1) bekezdése alapján a testi és lelki egészséghez, valamint az egészséges környezethez való jogra.

[6] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint a kért adatok az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontja, továbbá az Ákr. 33. § (3) bekezdése alapján nem ismerhetők meg.

Az első- és másodfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

[8] Az elsőfokú ítélet indokai szerint a felperes az adatigénylésében az alperes közigazgatási eljárása során keletkezett iratokban foglalt közérdekű adatok kiadását kérte, ezért alkalmazni kellett az Ákr. iratbetekintéssel összefüggő 33. §-át, ami az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontját tartalommal kitöltő törvényi rendelkezés. Az Ákr. az ügyfelek számára széles körű [Ákr. 33. § (1) bekezdés], míg a tanúk, a szemletárgy birtokosai [Ákr. 33. § (2) bekezdés], és harmadik személyek számára [Ákr. 33. § (3) bekezdés] szűkebb körben biztosítja az iratok megismerését az eljárás alatt és az eljárás befejezését követően.

[9] Az elsőfokú bíróság kiemelte, a perben az nem volt megállapítható, hogy a felperes ügyfélnek minősül-e. Ezért a felperes az eljárás irataiba korlátozás nélkül az Ákr. 33. § (3) és (5) bekezdése alapján csak akkor tekinthetne be, ha igazolná, hogy az adatok megismerése joga érvényesítéséhez, illetve jogszabályn, bírósági vagy hatósági határozaton alapuló kötelezettsége teljesítéséhez szükséges. Ettől eltérő jogértelmezés az Ákr. 33. § (5) bekezdésében foglalt a döntés nyilvánosságával összefüggő rendelkezés kiürítésével járhatna és a közigazgatási eljárás irataiba történő betekintés szabályainak megkerülésére adna lehetőséget. Mivel a felperes nem az alperes által meghozott határozatok, hanem az eljárás további iratainak kiadását kérte, ezért az adatok megismerését az alperes az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontja és az Ákr. 33. § (3) bekezdése alapján – további mérlegelés nélkül – jogszabálysértés nélkül tagadta meg.

[10] A felperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az alperest – a keresetnek teljes egészében helyt adva – a kért adatok kiadására kötelezte.

[11] A jogerős ítélet indokai szerint bíróságot a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 2. § (2) bekezdése alapján az érvényesített jog, a felek jogállítái és kérelmei és nem a kifejtett jogértelmezésük köti. Az adott ügyben a felperes jogállítása az volt, hogy a kért adatok közérdekű adatoknak minősülnek, amelyek megismerésére a környezetvédelemmel összefüggő együttműködési kötelezettség, továbbá az egészséges környezethez való alapjogára tekintettel is jogosult; ezzel szemben az alperes anyagi jogi kifogása az volt, hogy önmagában az Ákr. iratbetekintési szabályai alapján a közérdekű adatok megismerése megtagadható. A jogvita ezen keretei között a Pp. 237. § (3) bekezdés a) pontja alapján szükséges volt az anyagi pervezetés gyakorlása, mert – mindkét fél jogértelmezésétől eltérően – a jogértelmezési vita eldöntése során olyan jogszabályt is alkalmaznia kellett, amelyre a felek a perben nem hivatkoztak.

[12] A másodfokú bíróság rámutatott, hogy a felülbírálati eljárásban elvégzett anyagi pervezetést követően a felperes az érvényesített anyagi jogot nem változtatta meg, ezért a megtagadási ok fennállásáról a környezeti információkra vonatkozó nemzeti és uniós jogi szabályozással összefüggésben kellett állást foglalni, a megtagadási ok fennállásának bizonyítása az Infotv. 31. § (2) bekezdése alapján az alperest terhelte.

[13] A másodfokú bíróság megítélése szerint indokolt a Kúria Pfv.IV.20.384/2024/5. számú határozatában foglalt (megjelent: BH2024.208.) jogértelmezéstől – mely szerint a tisztességes eljáráshoz való jog és a közigazgatási alapelvek érvényesülése érdekében szükséges az Ákr. 33. § (1)-(3) bekezdésében foglalt iratbetekintést korlátozó rendelkezések érvényesülése érdekében az információszabadság korlátozása – azért indokolt eltérni, mert Ákr. 33. §-a – az ahhoz fűzött jogalkotói indokolás alapján – nem értelmezhető az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjának megfelelő, a közérdekű adatok megismerését mérlegelés nélkül korlátozó szabályként.

[14] Hangsúlyozta, hogy kizárólag az Ákr. 33. §-ára történő hivatkozás – más alapjog vagy alkotmányos érték védelmének szükségessége nélkül – formális nyilvánosságkorlátozásnak minősülne, ami ellentétes az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével. Az Ákr. 33. § (3) bekezdése csak akkor minősíthető a közérdekű adat megismerése iránti alapjog korlátjaként, ha van olyan alapjog, ami a korlátozást indokolja. A közigazgatási eljárások tárgya jelentős környezethasználattal járó tevékenységek engedélyezésére is irányulhat és ezzel összefüggő közérdekű adatokat tartalmazhat, amely tevékenységek hatósági engedélyezéséről szóló közeleti viták megtárgyalását aránytalanul korlátozná az Ákr. 33. § (3) bekezdésének abszolút, mérlegelést nem engedő megtagadási okként értelmezése.

[15] A Kúria határozatából kitűnő jogértelmezés – amely szerint az iratbetekintési jogra hivatkozással az információszabadság mérlegelés nélkül korlátozható – nem áll összhangban az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) által kimunkált szempontrendszerrel sem {Társaság a Szabadságjogokért kontra Magyarország 37374/05, Magyar Helsinki Bizottság kontra Magyarország 18030/11}.

[16] A fent kifejtettek alapján ezért szükséges a környezetvédelmi információk megismerése és a személyes, illetve védett adatok nyilvánosságtól elzárásához fűződő érdekek mérlegelése. Mivel jelen ügyben a bányaadat engedély komoly környezethasználatot jelent, megismeréséhez jelentős közérdek fűződik, potenciálisan az érintettek száma nagy, az anonimizáltan megismerhető engedély pedig kizárólag az engedély által jóváhagyott tervek ismeretével együtt ad értelmezhető információt az engedély tartalmáról, az adatigény nem visszaélészerű. Mindezekkel szemben az alperes a személyes és védett adatok elzárásával összefüggő érdekekre nem hivatkozott, ezért önmagában az iratbetekintésre hivatkozással a kért adatok megismerése nem tagadható meg.

[17] A másodfokú bíróság megállapítása szerint a kért adatok potenciálisan karsztvízbázist és tájképet érintő bányászati engedély alapját képező engedély műszaki tartalmának adatai; ennél fogva a vizet, talajt, földet potenciálisan befolyásoló tevékenységet és közigazgatási intézkedést hordozó információk, ezért a Kvt. 12. § (2) bekezdése, a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, Aarhusban, 1998. június 25-én elfogadott Egyezmény kihirdetéséről szóló 2001. évi LXXI. törvény (továbbiakban: Aarhus-i Egyezmény tv.) 2. § 2. cikk b) pontja, a 2003/4/EK irányelv (a továbbiakban: irányelv) 2. cikke alapján környezeti információknak minősülnek.

[18] Kiemelte, hogy az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-673/13.P. ítéletében foglalt jogértelmezése szerint a környezeti információk körébe tartoznak a környezeti ügyekben hatáskörrel rendelkező határozatok megalapozottságának vizsgálatához szükséges információk is, ezért az ezzel összefüggő adatok megismerésének korlátozása – az

irányelvvel összhangban álló jogértelmezés alapján – nem lehet jogszerű. A Kvt. 12. § (2) bekezdése alapján a környezeti információk közérdekű adatoknak minősülnek, amelyek megismerése az Infotv. rendelkezései alapján igényelhetők. Az irányelv 4. cikk (2) bekezdés a) pontja – a hatóságok tanácskozásának titkossága – az adatok döntést megalapozó minőségével áll összefüggésben, ezért az irányelv 4. cikke sem értelmezhető mérlegelést nem engedő megtagadási okként. Mivel az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjának nem tulajdonítható az irányelv 4. cikkével ellentétes értelmezés, ezért önmagában az iratbetekintési jogra hivatkozással nem tagadható meg a környezeti információk megismerése.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[19] A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

[20] Megsértett jogszabályként megjelölte a Pp. 170. § (2) bekezdés *b)*, *c)* és *d)* pontját, a Pp. 237. § (3) bekezdés *a)* pontját és (5) bekezdését, a Pp. 300. § (1) bekezdését, a Pp. 346. § (4) bekezdését, az Infotv. 3. § 5. pontját, a 26. § (1) bekezdését, a 27. § (2) bekezdés *g)* pontját, az Ákr. 33. §-át, az Aarhus-i Egyezmény tv. 2. cikk 3. pontját, a Kvt. 12. § (2)-(3) bekezdését, a nyilvánosság környezeti információkhoz való hozzáféréseinek rendjéről szóló 311/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet (a továbbiakba: Korm. rendelet) 1-2. §-át. Hivatkozott arra is, hogy a jogerős ítélet eltért a Kúria precedens határozatában foglalt jogértelmezéstől.

[21] Állította, a másodfokú bíróság az anyagi pervezetést a Pp. 237. § (3) bekezdés *a)* pontját és (5) bekezdését megsértve, valamint a Kúria precedens határozataiban (Kúria Pfv.V.21.336/2020/5. megjelent: BH 2022.47., megerősítve: Kúria Pfv.IV.20.557/2024/6., Pfv.I.20.006/2024/7. megjelent: BH 2025.3.65, Indokolás [60]) foglalt jogértelmezéstől eltérve gyakorolta. A Kúria ezekben a határozatokban kifejtett jogértelmezése szerint a bíróság a felek kérelmének és jogállításának korlátaiban belül gyakorolja az anyagi pervezetést. A felperes keresetében az érvényesíteni kívánt anyagi jogaként az Infotv.-t jelölte meg, a Bt. és a Kvt. megjelölt rendelkezései nem a környezeti információra vonatkoznak, a perfelvétel lezárásáig – az elsőfokú bíróság anyagi pervezetése ellenére – a kért adatok környezeti információ minőségére nem hivatkozott, a másodfokú bíróság anyagi pervezetését követően jelölte meg először az Aarhus-i Egyezmény tv. 2. cikk 3. pontját, a Kvt. 12. § (2)-(3) bekezdéseit és a Korm. rendelet 1–2. §-át.

[22] Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a felülbírálati eljárás során tájékoztatta arról a feleket, hogy kereset a felperes által a perfelvétel lezárásáig nem hivatkozott jog alkalmazását veti fel, ami átlépte a jogszerűen gyakorolt anyagi pervezetés említett korlátait: a felek jogállítását. A gyakorolt anyagi pervezetés jogszerűsége szempontjából azért nincs jelentősége az Infotv. 31. § (2) bekezdése alapján fennálló bizonyítási kötelezettségének, mert a Pp. 170. § (2) bekezdés *b)*, *c)* és *d)* pontjai alapján a felperes kötelessége az érvényesített jog megjelölése és a jogi érvelés kidolgozása.

[23] A jogerős ítélet indokaiból kitűnően a másodfokú bíróság álláspontja az volt, hogy a felek jogállításához nincs kötve, ennek ellenére nem tájékoztatta az iratbetekintés szabályainak precedens határozattól eltérő értelmezéséről és a személyes, védett adatra hivatkozás lehetőségéről sem. A másodfokú bíróság eljárása akkor felelt volna meg a megjelölt eljárási szabályoknak, ha nem gyakorol anyagi pervezetést, és a felülbírálati jogkör korlátai miatt nem vizsgálja, hogy a kért adatok környezeti információknak is minősülhetnek. A

másodfokú bíróság eljárási szabálysértésének az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt, mivel részben a saját anyagi pervezetésében megjelölt jogszabályra alapította a határozata érdemi indokolását.

[24] Hangsúlyozta, hogy a jogerős ítéletben kifejtett – a Kúria Pfv.IV.20.384/2024/5. számú precedens határozatától eltérő – jogértelmezés sérti az Infotv. 27. § (2) bekezdését és az Ákr. 33. §-át is. A másodfokú bíróság teljes egészében figyelmen kívül hagyta, hogy az Ákr. iratbetekintési szabályai nem tartalmazznak olyan rendelkezést, amely a hatósági eljárás irataiba harmadik személyek számára betekintést engedne. A kiadni kért adatok hatósági eljárásban történő felhasználás céljából készültek, amely eljárásra az Ákr. volt irányadó, ezért a felperes adatigénylése kapcsán az Infotv.-t az Ákr.-re vetítetten szükséges vizsgálni. A másodfokú bíróság álláspontjának elfogadása esetén közérdekű adatigénylésre hivatkozással olyan személy juthatna hozzá egyedi hatósági eljárásban keletkezett adatokhoz, akinek az adott ügyben eljáró hatóság előtt jogosultsága, ügyféli minősége nincs. A jogalkotó ennek kiküszöbölése érdekében alkotta meg az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontját, amelynek kötelező jogértelmezését a Kúria a Pfv.IV.20.384/2024/5. számú eseti döntésével elvégezte, ezzel a jogértelmezéssel a jogerős ítélet nincs összhangban.

[25] Felülvizsgálati álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Infotv. 3. § 5. pontját és a 26. § (1) bekezdését is, mivel a felperesnek az Infotv. alapján nincs lehetősége a kért adatok megismerésére. A másodfokú bíróság jogértelmezése eltér a Kúria Pfv.IV.22.163/2016/6. számú határozatában kifejtett azon indokoktól is, amely szerint az eljárási cselekményekről szóló határozatok nem minősülnek közérdekű adatnak, vagy közérdekből nyilvános adatnak, az ügyfélnek nem minősülő személy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 119. §-a és az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontja szerint azokat nem ismerheti meg.

[26] Rámutatott, hogy a másodfokú bíróság az Infotv. 26. § (1) bekezdését megsértve, a Kúria Pfv.IV.21.886/2018/7. számú közzétett határozatában kifejtett jogértelmezéstől eltérve különös jelentőséget tulajdonított az adatigénylés céljának, holott a közérdekű adatigénylés esetén az igénylés céljának, motivációjának a Kúria töretlen gyakorlata szerint nincs jelentősége. Emiatt téves a másodfokú bíróság EJEB ítéleteire történő hivatkozása is, mert a Kúria Pfv.IV.20.384/2024/5. számú határozatában foglalt jogértelmezés szerint az Ákr. 33. § (1)-(3) bekezdésének az egyes hatósági eljárásokban az eljárás iratainak megismerését és a másolatkészítést korlátozó rendelkezései a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismerését korlátozó, az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontja szerinti törvényi rendelkezésnek minősülnek.

[27] Hivatkozott arra is, hogy a jogerős ítélet azért sérti az Aarhus-i Egyezmény tv. 2. § 3. pontját, mert a környezeti információ nem értelmezhető akként, mintha az a környezetvédelmi aspektusokkal való közvetett összefüggés esetén is kötelezettségeket keletkeztetne. Az EUB Európai Bizottság kontra Stichting Greenpeace Nederland és Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) 673/13 P. számú ítéletének indokai szerint „e fogalom nem foglalhat magában minden, a környezetbe történő kibocsátással akár bármilyen közvetlen kapcsolatban nem álló információt.” A jogerős ítélet indokolásával szemben az EUB ítéletében foglalt jogértelmezés alkalmazását nem zárja ki az, hogy az ügy tárgya a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információ volt, ezek az információk ugyanis szükségképpen környezeti információnak is minősülnek.

[28] Az alperes felülvizsgálati álláspontja szerint a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Pfv.IV.21.438/2016/6. és a Pfv.IV.20.275/2024/4. számú precedens határozataitól is, amely szerint az Egyezményhez való csatlakozással a részes államok kizárólag a jogalkotásra vonatkozóan vállalnak kötelezettséget, azonban egyedi ügyben közvetlenül nem

szolgálhatnak a jogvita eldöntésének alapjául. Ezért a keresetet nem lehet az Aarhus-i Egyezmény tv. alapján megítélni.

[29] A másodfokú bíróság emellett figyelmen kívül hagyta a Kvt. 12. § (2) bekezdését, amely szerint a környezeti információkhoz való hozzáférés joga sem korlátlan: az igénylőnek az Infotv. rendelkezéseivel összhangban van lehetősége az adatok megismerésére. Ezt a jogértelmést támasztja alá az EUB ítélkezési gyakorlata is, amely kifejezetten elismeri a „meghatározott természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmét”. Ezért a kereset az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontja, az Ákr. 33. § (3) és (5) bekezdése, továbbá a Pp. 170. § (2) bekezdés b), c) és d) pontjaiban foglalt rendelkezések figyelmen kívül hagyásával nem bírálható el.

[30] Állította, hogy a másodfokú bíróság Pp. 346. § (4) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségét is megsértve a kért adatokat tartalmi vizsgálat nélkül minősítette környezeti információnak, a jogerős ítélet indokolásból nem tűnik ki, hogy a kiadni kért adatok konkrétan miért és milyen mértékben kapcsolódnak egyes környezeti elemekhez. A másodfokú bíróság az általánosság szintjét meg nem haladó, magyarázat nélküli megállapításaival szemben a műszaki tartalom legtöbbször adminisztratív, technológiai, tervezési jellegű (pl. berendezéslista, technológiai paraméterek, térképi munkarészek egy része, költségvetés, ütemezés), és nem tartalmaz kibocsátást, kockázatot vagy tényleges környezeti hatást. Konkrét vizsgálat nélkül nem lehet megállapítani, hogy mely konkrét adatelemek azok, amelyek a víz, talaj, föld potenciális befolyásolására, indokolás nélkül az „engedély műszaki tartalma” halmaza teljes egészében és automatikusan nem sorolható a „környezetet érintő információ” fogalmi körébe.

[31] A másodfokú bíróság a „potenciálisan” kifejezés használatával („potenciálisan karsztvízbázist és tájképet érintő bányászati engedély”, „vizet, talajt, földet potenciálisan befolyásoló tevékenység”) küszöb nélkülivé tette a környezeti információként minősítést, adós maradt azonban annak bemutatásával, hogy milyen mechanizmuson keresztül, milyen mértékben, milyen körülmények között állítható egy hatósági engedélyt megalapozó adatról: milyen környezetet befolyásoló tevékenység jellemzője, a környezet állapotára, terhelésére vonatkozó mely adat, az intézkedés tartalmát érdemben leíró mely környezeti információt hordoz.

[32] Állította, hogy minden kiadni kért adat esetén indokolni kell (üzemi terv, térképek, tájrendezési terv), hogy az mi okból minősül környezeti információnak; általánosságban minden adatra nem értelmezhető a „karsztvízbázist és tájképet érintő” kifejezés. A jogerős ítélet tartalmi vizsgálatot nélkülöző megállapításai sértik a nyilvánosság környezeti információkhoz való hozzáféréseinek rendjéről szóló 311/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 2. §-át is. Mivel az általános élettapasztalat alapján nem állapítható meg, hogy a kért adatok – üzemi terv, térképek, tájrendezési terv – környezeti információk lennének, e kérdés megítéléséhez különleges szakértelemre lett volna szükség, ezért a másodfokú bíróság eljárása sérti a Pp. 300. § (1) bekezdését is. A felülvizsgálati kérelemben felsorolt jogszabálysértések az ügy érdemére kihatottak, azonban az első- vagy a másodfokú eljárás megismétlését nem indokolják, mert a rendelkezésre álló iratok alapján – bizonyítás felvétele nélkül – a jogszabályoknak megfelelő ítélet hozható.

[33] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelemben a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[34] A felülvizsgálati kérelem alapos a következők szerint.

[35] A Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem keretei között eljárva, a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet az ügy érdemére kiható módon jogszabálysértő, nem alkalmas érdemi felülbírálatra a következők miatt.

[36] A felülvizsgálati kérelem alapján a Kúriának elsődlegesen azt kellett megítélnie, hogy a megjelölt eljárási szabálysértés, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés kihatott-e az ügy érdemi eldöntésére [Pp.406. § (1) bekezdés].

[37] Az eljárt bíróságok helytállóan indultak ki abból, hogy az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése alapján mindenkinek joga van a személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.

[38] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az alapjogi igény esetén a bírói felülvizsgálat (a formai szempontokon túlmenően) érdemben elsődlegesen annak megállapítására irányul, hogy az igényelt adatok közérdekű (közérdekből nyilvános) adatoknak minősülnek-e. Ha az igényelt adatok közérdekű (közérdekből nyilvános) adatok, akkor a bírói felülvizsgálat másodlagosan arra kérhető, hogy az adatigényt elutasító közfeladatot ellátó szerv ténylegesen kezeli-e az adatigényben megjelölt közérdekű adatokat. Végül pedig annak felülvizsgálatát jogosult az adatigénylő kérni, hogy ha valóban sor került közérdekű (közérdekből nyilvános) adatok kezelésére, akkor az adatigény teljesítését az adatkezelő jogszerűen tagadta-e meg {3252/2016. (XII. 6.) AB határozat, Indokolás [28], 3077/2017. (IV.28.) AB határozat, Indokolás [24]}, megerősítve: 3233/2023. (VI. 2.) AB határozat}.

[39] A perben az nem volt vitatott, hogy az alperes közfeladatot ellátó szerv, kezeli a keresetben megjelölt (közérdekű) adatokat. Ezért az eljárt bíróságoknak is abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a kért adatok kiadását az alperes által hivatkozott, az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjában meghatározott megtagadási ok kizárja-e.

[40] Ennek eldöntése során a másodfokú bíróság helytállóan tulajdonított jelentőséget annak, hogy az Alaptörvény által garantált közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jogot az Alkotmánybíróság gyakorlata összefoglalóan információszabadságként kezeli {7/2020. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [14]}. Az információszabadság „információkhoz való hozzáférhetőség, az információk szabad áramlása különösen a közhatalom és az állam szervei tevékenységének átláthatósága körében alapvető jelentőségű” {13/2019. (IV. 8.) AB határozat, Indokolás [27]}. Az információszabadság a demokratikus, az alapjogok széles körét garantáló pluralista jogállam fenntartása szempontjából kiemelt fontosságú, ugyanakkor nem abszolút, vagyis nem korlátozhatatlan alapjog. A közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával törvényben korlátozható az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján.

[41] Az Alkotmánybíróság a 4/2021. (I. 22.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh) foglalta össze az információszabadság korlátozhatóságával kapcsolatos gyakorlatát. Ennek során kiemelte, hogy az információszabadság korlátozhatóságának kereteit – az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére figyelemmel – az Infotv. pontosítja: a) pont: a minősített adat; b) pont a döntés megalapozását szolgáló adat; c) pont a külön törvényi rendelkezés szerinti elzárás [Infotv. 27. § (2) bekezdés]. Alapelvként rögzítette azt, hogy az adatok zártsága egyik esetben sem automatikusan, a törvény erejénél fogva áll be, az mindig az adatkezelő döntésének

közbejöttét igényli. Az információszabadság korlátozása nem lehetséges formai alapokon, vagyis bizonyítani kell, hogy a kért adat nyilvánossága – ténylegesen – sértené az alkotmányosan elismerhető korlátozási kategóriákat {Abh, Indokolás [46]–[48]; 3/2023. (IV. 17.) AB határozat Indokolás [57]}

[42] Az Alkotmánybíróság szempontrendszerével összhangban a Kúria már több határozatában kifejtette, hogy nincs lehetőség automatikusan az adatok elzárására, az mindig az adatkezelő döntésének közbejöttét igényli [Pfv.IV.20.452/2025/5., Pfv.IV.21.331/2025/5., Pfv.IV.20.384/2024/5. (megjelent: BH2024. 208.]. Ezért a jogerős ítélet indokaival szemben a Kúria precedens határozataiban kifejtett jogértelmezése szerint sem értelmezhetők az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjában foglaltak mérlegelés nélküli korlátozó szabályként. Miként arra a felperes is helytállóan hivatkozott a perfelvételi tárgyaláson: az információszabadsághoz való jog nem abszolút, nem korlátozhatatlan alapjog. Ez megjelenik a Pfv.IV.20.384/2024/5. számú határozat indokolásának [31] bekezdésében is. Emiatt a másodfokú bíróság ítéletének az az indokai, amely szerint a Kúria Pfv.IV.20.384/2024/5. számú precedens határozatban foglalt jogértelmezéstől eltérés „az információszabadság mérlegelés nélkül lehetővé tevő korlátozása” miatt indokolt, a Kúria határozatának téves értelmezésén alapul.

[43] A Kúria kiemeli, hogy a Pp. 346. § (5) bekezdése alapján az alsóbb fokú bíróságnak a közzétett határozattól jogkérdésben való eltérés esetén előírt indokolási kötelezettsége csak olyan precedens határozat alkalmazása esetén szükséges, amelynek a jogerős ítélettel való összevethetősége a ténybeli alap és az elbírált jog tekintetében megállapítható. Az ügyazonosság ugyanis több tényező által befolyásolt, összetett jogfogalom, amelyet mindig esetről esetre kell vizsgálni. Ennek során szigorúan kell venni az összehasonlított bírói döntésekben az alkalmazott anyagi jogszabály egyezőségét (hatály, normatartalom) és a jogértelmezés szempontjából releváns tények lényegi hasonlóságát (Jpe.II.60.048/2023/6., Indokolás [33]). Ez azt jelenti, hogy egyetlen kúriai döntést sem lehet leredukálni az elvi tételre, azt nem lehet elvonatkoztatni a döntés teljes szöveggörnyezetétől. Ezért a Kúria közzétett döntéséhez fűződő precedens hatás sohasem absztrakt, mindig konkrét ügyekhez, jogértelmezéshez köthető. A Kúria az alkalmazott jogszabályokat egyrészt konkrét tényállás vonatkozásában értelmezheti, másrészt ezt csak az adott ügyben előterjesztett kérelmek keretei között teheti meg (Jpe.II.60.054/2024/14., Indokolás [21]).

[44] A Kúria a vizsgált precedens határozat alapául szolgáló ügyben egy folyamatban levő hatósági eljárás irataiba való betekintés tárgyában értelmezte az Ákr. 33. § (1)-(3) bekezdését, valamint az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontját, és figyelemmel volt az Alaptörvény XXIV. cikkére és a XXVIII. cikkére. Abban az ügyben az adatigénylés tárgyában eljáró szakhatóságra az Ákr. 55. § (2) bekezdését és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 19. § (4) bekezdését, valamint a 25. § (2) bekezdését is alkalmazni kellett, a Kúria a döntésénél ezeket a jogszabályokat is alkalmazta. A folyamatban levő hatósági eljáráshoz kapcsolódóan emelte ki azt, hogy az „egyedi hatósági eljárások harmadik személy által megismerhető közérdekű és közérdekből nyilvános adatait az Ákr. 33. § (5) bekezdése szerinti eljárást befejező határozat tartalmazza, amelyet bárki megismerhet”. Ehhez a tényálláshoz kapcsolódóan a Kúria Pfv.IV.20.384/2024/5. számú határozatában – amely határozattal szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a 3089/2025. (III. 14.) AB határozatával visszautasította – kifejtett jogértelmezése az volt, hogy a folyamatban levő közigazgatásági hatósági eljárás iratainak megismerését szabályozó Ákr. 33. §-a az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontja szerinti, a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismerését korlátozó törvényi rendelkezés.

[45] A másodfokú bíróság ugyanakkor figyelmen kívül hagyta, hogy a Kúria az Ákr. 33. §-át más ügyekben, eltérő tényálláshoz kapcsolódóan is értelmezte már közzétett

határozataiban. A Pv.IV.20.452/2025/5. számú precedens határozat alapjául szolgáló ügyben – amelyben a felperes a hatósági eljárások során meghozott eljárást befejező határozatok kiadását kérte – már állást foglalt arról, hogy a befejezett hatósági eljárás során keletkezett közérdekű adat kiadása iránti igény teljesítése önmagában az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontja és az Ákr. 33. § (5) bekezdése alapján nem tagadható meg. Ezt az elvi tartalmat a Pfv.IV.21.331/2025/5.számú precedens határozat is megerősítette. A Kúria precedens határozataiban foglalt jogértelmezés jelen ügyben is irányadó.

[46] Jelen perben az elsőfokú bíróság érdemi döntését a kiadni kért dokumentumok tényleges adattartalmának konkrét megvizsgálása nélkül hozta meg, annak beszerzését, e körben az anyagi pervezetés gyakorlását a másodfokú bíróság sem tartotta szükségesnek. A másodfokú bíróság ugyan hangsúlyozta, hogy a közérdekű adat megismerésének megtagadása nem lehetséges formális alapokon {indokolás [55] bekezdés}, és az anyagi pervezetés gyakorlásának szükségességét helytállóan ismerte fel, ennek ellenére az ütköző alapjogok mérlegelését a kért adatok tényleges ismerete és vizsgálata nélkül végezte el.

[47] A Kúria megvizsgálta a rendelkezésre álló iratokat, amelyekből az állapítható meg, hogy az alperes SZTFH-BANYASZ/3017-2/2025. számú végzésében a felperes számára 1-14. sorszámon felsorolt iratokat (4025/2025, 3442/24/2006, 4788/2/2007, 4074/5/2009, 865-5/2012, 865-7/2012, 2552-7/2014, 860-6/2017, 775-14/2019, 1570-2/2019, SZTFH-BANYASZ/8113-2/2022, SZTFH-BANYASZ/11830-4/2022, SZTFH-BANYASZ/3802-3/2023, SZTFH-BANYASZ/3802-4/2023) megküldte. A felperes az elsőfokú eljárás során előadta, hogy „a határozatok valóban kiadásra kerültek, azonban az annak alapját képező, illetve nem képező műszaki üzemi tervek, térképek, környezetvédelmi tervek nem kerültek kiadásra.” Az alperes nyilatkozata szerint „az 1-14-ig felsorolt különálló eljárásokat érintő adatigénylések...az utolsó kettő eljárás ügyszáma 2023-as, akként nyilatkozom, hogy ezek befejezett eljárások.” A felperes a határozatok megküldésére tekintettel – az eljárás részben történő megszüntetését követően – az alperest a Gánt II. Dolomit nevű üzem bányatevékenység 1. jóváhagyott Műszaki Üzemi Terv; 2. bányatérképek (bányatelek térkép, bányaművelési térképek, tervtérképek, környezetvédelmi térképek); 3. a Tájérendezési Előterv és annak valamennyi módosítása; 4. a jóváhagyott Tájérendezési Terv kiadására kérte kötelezni. Mindezekre tekintettel a felek nyilatkozata és a rendelkezésre álló adatok alapján – az iratok ismerete nélkül – egyértelműen még arról sem lehet állást foglalni, hogy a kért adatok befejezett eljárások iratainak megismerése iránt indult eljárásnak minősíthető-e.

[48] A másodfokú bíróság konkuráló alapjogok mérlegelésére is a kért adatok ismeretének hiányában látott lehetőséget. Ennek során figyelmen kívül maradt, hogy az adatkezelő által előadott megtagadási okok megalapozottságának, okszerűségének az érdemi felülvizsgálata – és ekként az önkényes adatkezelői döntés kizárása – nem lehetséges az iratok tartalmának az ismerete nélkül, csupán formai alapokon {3069/2019. (IV. 10.) AB határozat, Indokolás [40] és [49], 3/2023. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [57]}. Az Alkotmánybíróság az alapjogi mérlegeléshez kialakított teszt alkalmazásához azt is kimondta, hogy ha az iratban található információelemek szorosan kapcsolódnak egymáshoz, az egyes elemek leválasztása értelmetlen adatot eredményezne, akkor nincs lehetőség arra, hogy a dokumentum egyes részeinek megismerhetőségéről a bíróság külön-külön döntsön {3063/2023. (II. 16.) AB határozat, Indokolás [23]}.

[49] A Kúria jogértelmezése szerint az adatigénylés tárgyát képező dokumentumok tartalmának vizsgálatával állapítható meg, hogy az olyan közérdekű adatokat foglal magában, amelyekre valamely nyilvánosságkorlátozási ok kiterjed, és emiatt feltétlenül szükséges a nyilvánosságtól való elzárásuk (Pfv.IV.20.886/2025/8., Pfv.IV.20.294/2025/4.). Az iratok ismerete hiányában nem lehet állást foglalni arról, hogy a kért adat nyilvánossága – ténylegesen – sértené az alkotmányosan elismerhető korlátozási kategóriákat {Abh.,

Indokolás [46]-[48], megerősítve: 3/2023. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [57], 6/2016. (III. 11.) AB határozat, Indokolás [38]}.

[50] A fent kifejtettekből következően a másodfokú bíróság az érdekmérlegelést csupán formai alapon indokolta meg, az egyes adatokra kiterjedő mérlegelő tevékenység elvégzése nélkül következtetett arra, hogy az alperes által hivatkozott megtagadási okot megelőzi az információszabadsághoz fűződő közérdek, amely jogi következtetés sérti az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontját, az Ákr. 33. §-át, és jogkérdésben indokolatlanul eltér a Kúria közzétett határozataitól.

[51] Mivel a jogerős ítélet a kifejtettek miatt az ügy érdemére kiható módon jogszabálysértő, a Kúria a Pp. 424. § (3) bekezdése értelmében a jogerős ítéletet – az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően – hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Az új eljárást az elsőfokú bíróságnak a perfelvételi szaktól kell lefolytatnia.

[52] Az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban a Pp. 237. § (1) bekezdése alapján lehetőséget kell biztosítani az alperes számára az okiratok zárt iratként való csatolására, ehhez kapcsolódóan előadnia a megtagadási okok körében a tényállításait és azok jogalapját. A felperes számára is lehetőséget kell biztosítani a szükséges nyilatkozatai megtételére, a környezeti információk megjelölésére is kiterjedően. Az elsőfokú bíróságnak a felek tény-és jogállításai, valamint a zártan csatolt iratok tartalmának vizsgálata alapján kell – az ütköző alapjogokat figyelembe véve – a jogi érdekeket mérlegelnie az adatigény megítélésénél. Ennek során az Alaptörvény 28. cikkére is figyelemmel kell lennie: a bíróságoknak a jogszabályok által kijelölt értelmezési kereteken belül kell azonosítaniuk az eléjük kerülő ügy alapjogi vonatkozásait, valamint a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat az érintett alapjog alkotmányos tartalmára tekintettel kell értelmezniük {3112/2022.(III.23.) AB határozat, Indokolás [25], 3353/2024. (X. 8.) AB határozat, Indokolás [47]}. Ezért a keresetben megjelölt adatok megismerhetősége körében a vizsgált rendelkezéseinek értelmezése során az Alkotmánybíróság által meghatározott szempontrendszert kell alkalmaznia.

[53] Amennyiben az alperes az elsőfokú eljárás során erre hivatkozik, akkor vizsgálat tárgyává kell tenni azt is, hogy a kiadni kért dokumentumok tartalmazznak-e olyan személyes adatokat, amelyek indokolják az említett adatok felismerhetetlenné tételét [Infotv. 30. § (1) bekezdés]. Az elsőfokú bíróság az előírt eljárási cselekmények elvégzését követően lesz abban a helyzetben, hogy a felperes keresete tárgyában megalapozott érdemi döntést hozzon.

A döntés elvi tartalma

[54] A Kúria közzétett határozatához fűződő precedens hatás sohasem absztrakt, az mindig konkrét ügyekhez, jogértelmezéshez köthető. Ezért a Pp. 346. § (5) bekezdése alapján az alsóbb fokú bíróságnak a közzétett határozattól jogkérdésben való eltérés esetén előírt indokolási kötelezettsége csak olyan precedens határozat alkalmazása esetén szükséges, amelynek a jogerős ítélettel való összevethetősége a ténybeli alap és az elbírált jog tekintetében megállapítható.

[55] Az adatkezelő által előadott megtagadási okok megalapozottságának az érdemi felülvizsgálata – és ekként az önkényes adatkezelői döntés kizárása – nem lehetséges az iratok tartalmának az ismerete nélkül, csupán formai alapokon.

Záró rész

[56] A Kúria a Pp. 424. § (4) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltség összegét állapítja meg, azok viselése, illetve megfizetése kérdésében az elsőfokú bíróság dönt. A Kúria a felperes felszámított felülvizsgálati eljárási költségét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján 8 munkaóra figyelembevételével határozta meg. Az alperes a felülvizsgálati eljárásra perköltséget nem számított fel, ezért erről a Kúria a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján nem rendelkezett.

[57] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés *o*) pontja szerint illetékmentes.

[58] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[59] E határozat ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 407. § (1) bekezdés *d*) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. április 8.

Dr. Dzsula Marianna s.k. a tanács elnöke, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró